

125. *Sacrificium Christi enervatur, imò prorsus tollitur: quod unicum, scriptura teste, est propitiatorium illud sacrificium pro peccatis totius Mundi. Major ergò cogitari vix potest blasphemia, quàm quòd Theatrìco & scenico illi, ex ineptis, & ridiculis, stultisq; gesticulationibus, conflato Dramati Missatìco, vis purgandi peccata, avertendi poenas & corporales ac aeternas adscribitur.*

126. 5. *Sacramentum mutatur in sacrificium, ac proinde in rem ipsa specie à se ipsa distantem. Quod vel unicum si observarent Asini Romanenses, jampridem Idolo huic suo nuntium remisissent. Scelus enim vix gravius esse potest, quàm mutare Sacramentum, in opus aliud, specie ipsa ab institutione sua dissidens.*

127. 6. *Fingitur impurus Sacrificulus (eheu blasphemiam) intercessor esse pro Filio DEI, ut nimirum Deus pater acceptabilem sibi velit esse, oblationem Filij sui, sicuti hostiam Abelis: hoc est, sicut ovem aut capram Abelis.*

128. 7. *Fingitur panis Eucharisticus, mutatus in corpus Christi, pro ipso DEO esse adorandus. Quae detestanda ἀρτολατρεία non stylo anserino, sed pilo tartareo aliquando refutabitur.*

129. *Fingitur corpus Christi in Missa oblatum portari quotidie per Angelos in conspectum DEI patris, haud secus ac anima Lazari per Angelos fuit portata in sinum Abrahae. Negatur igitur*